

عنوان مقاله:

منبع شناسی مطالعات تاریخی معماری ایران

محل انتشار:

دوفصلنامه فرهنگ معماری و شهرسازی اسلامی، دوره 6، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

مهدیه بلدایی - Art University of Isfahan

محسن عباسی هرفته - Yazd University

خلاصه مقاله:

پژوهشگران برای انجام پژوهش به منابع متناسب و مناسبی نیاز دارند. در پژوهش های تاریخی اهمیت این منابع دوچندان میشود؛ زیرا داده ها (شواهد و قرائن) تنها از درون این منابع قابل احصاء هستند. از سویی در خصوص پژوهشهای تاریخ معماری ایران، از آنجاکه معماری ظرف زندگی است، پژوهشگران با طیف وسیعی از منابع، به گستردگی همه شئون مرتبط با حیات انسان مواجه هستند که کار را بسیار دشوار میکند. شناخت منابع و آگاهی از ابعاد، سطوح، گونه ها و اولویت های مراجعه به آن ها می تواند چراغ راهی برای کاهش هزینه های متنوع پژوهش از یک سو و افزایش اعتبار دادهها از سوی دیگر باشد. در نوشتار حاضر از روش نظریه مبنایی (گراندتئوری) استفاده و سعی شده است با تحلیل منابع پژوهش های دانشگاهی چهار دهه اخیر کشور در حوزه مطالعات معماری ایران، تصویری شفاف از نظام به کارگیری این منابع ارائه شود. بحث با چپستی منبع به عنوان محل حضور و ظهور داده ها آغاز و با تکیه بر ادبیات موضوع، گونه های موجود منابع معماری تاریخی ایران معرفی شد؛ سپس مبتنی بر کدهای استخراج شده از سه مرحله کدگذاری منابع پژوهشهای دانشگاهی بعد انقلاب، گونه های شناسایی شده در مرحله قبل تکمیل شد. نتایج تحلیل مذکور، حکایت از آن دارد که سه دال اساسی شامل زبان، زمان و ژرفا نقش اساسی در صورت بندی منابع مطالعات معماری ایران داشته اند. بر مدار این سه مفهوم کلیدی (زبان، زمان و ژرفا) به عنوان مبنای سازماندهی منابع پژوهشهای تاریخی معماری، ده (۱۰) گونهبندی اصلی معرفی شدند. این سه مفهوم و ده دسته ذیل آن، سطوح و ابعاد متنوع منابع را شامل می شوند و ابزار مناسبی را برای شناخت، دسته بندی و اولویت بندی پژوهشگران در رجوع به منابع مطالعات تاریخی معماری ایران در اختیار قرار می دهند.

کلمات کلیدی:

Historical studies of architecture, Resources, Iranian Architecture, مطالعات

تاریخی معماری، منابع، منبعشناسی، معماری تاریخی ایران.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1320873>

